

Contraofensiva republicana al front de Santander

Les tropes de Nanquín progressen

Sis vaixells japonesos enfonsats a Whangpoo, entre ells un de 5.388 tones

Xang-Hai, 18. (Urgent.)—Els xinesos han tirat a tona els vaixells japonesos. Entre els vaixells enfonsats hi ha el «Rakuyomaru», de 949 tones, el «Nanyomaru», de 3.605 tones, i l'«Ohoymaru», de 5.388 tones. Sembla que els xinesos agafaren els vaixells a Pooting i foren enfonsats a Whangpoo.

Així que fou declarat l'estat de guerra, tots els vaixells de guerra de les potències que tenen concessions a la ciutat es concentraren al port de Xang-Hai, que en un moment donat en-cabí quaranta vaixells de guerra. Vegeu una perspectiva del port de la gran ciutat xinesa (G.)

ELS XINESOS S'APODEREN DE NANHAOTXAN

Xang-Hai, 18. — S'assegura que les forces xineses entraren a Nanhaotxan, a 50 quilòmetres al sud-est de Xangto, i progressaren trenta quilòmetres al nord de Kaigan. Diverses esquadres japoneses han combregat aquest matí, a les vuit, sistemàticament, tot els punts estratègics de Xapoi i Wonsung, sense trobar resistència de l'artilleria xinesa. S'elevarien columnes de fum de diversos llocs de la ciutat.

NO ANEU A XANG-HAI!

Vancouver, 18. — Els armadors han rebut instruccions de l'almirallat d'evitar que dirigeixin a altres ports els vaixells que fan escala a Xang-Hai. L'objecte s'assegura que la situació de Tsingpao és incerta.

Anglaterra tem el redreçament de la Xina

demana a nipons i xinesos que retirin les seues forces de XANG-HAI

Els «interessos japonesos» serien prolegits per les altres potències interessades

Londres, 18. — En els cercles diplomàtics s'ha decidit demanar a Xang-Hai que retirin les seues forces de Xang-Hai. L'objecte s'assegura que la situació de Tsingpao és incerta.

Mapa del terreny on es desenrotllen les operacions sino-japoneses

SITUACIO DRAMATICA, A XANG-HAI

Xang-Hai, 18. — La tensió persisteix a les concessions on les conseqüències de les hostilitats es fan sentir en una forma extraordinària. Els hospitals estan plens de ferits, soldats i ciutadans. Una multitud de diverses centenars de milers de refugiats, molt sovint famolats, crea una situació gravíssima i, com és natural, la policia no aconsegueix controlar tot aquest moviment. Hi ha hagut ja casos d'assalt a botigues d'arròs, degut a la manca d'aliments.

A més de la terrible situació provocada per la manca d'aliments, dels ferits i del pànic que regna a la població degut als freqüents bombardeigs, circulen per la ciutat i les concessions tota mena de rumors, els quals, per bé que absurds provoquen un estat d'alarma i de nerviositat difícilment explicables. S'assegura que els japonesos emmetzinaran les algues i que és imminent un atac amb gas. Sembla que aquesta campanya emana d'elements interessats a crear un estat de pànic en la població. A més, una estació de TSP perfectament sentida a Xang-Hai i a Nanquín que no ha donat senyals indicadors d'on és instal·lada, difon cada dia falses notícies alarmants.

La calor habitual en aquesta estació es fa sentir a Xang-Hai complint encara més el problema del proveïment. El Govern ha fet una crida a totes les persones que disposen de refrigeradors perquè conservin els estocs d'aliments de renovació difícil i que poden ésser atacats per la calor.

La majoria de dipòsits de combustible —Xang-Hai en consumeix dos-cents mil litres diaris— són a Potung, punt sobre el qual l'artilleria japonesa i l'aviació es mostraren activíssimes i hom tem que s'incendiï l'estoc, difícilment renovable.

LA CAMPANADA DE MARSELLA

En unes declaracions publicades ahir a ULTIMA HORA, el diputat francès Zyromski qualificava la no intervenció com el fracàs més gran que registra la política internacional.

Te raó, el nostre amic. Cada dia el fracàs va completant el seu perfil. Sembla, a vegades, que ja no és possible treure més conseqüències negres de les activitats del Comitè de Londres. Aleshores un nou fet ve a augmentar les proporcions de l'equivoc que han triat les democràcies per a suicidar-se.

La descoberta a Marsella d'una banda d'espies francistes hauria d'obrir definitivament els ulls als francesos. Al «patriote» francès, simpatitzant amb el feixisme, no hauria de fer-li cap mena de gràcia que un espanyol al servei de Franco s'entregués retratant edificis militars i que envii les proves a Salamanca. De moment a Salamanca. Però ningú no dubtarà que, a Salamanca, aquestes proves, aquestes dades, passen automàticament a mans de l'espionatge germànic.

La mal entesa neutralitat del Govern francès ha permès això: que en territori de França actuïn lliurement —i a vegades fins i tot emparats per l'administració pública— els espies al servei dels enemics seculars de la nació francesa. Quan Espanya denunciava l'equivoc de la no intervenció, França amagava el cap sota l'ala de l'egoisme. La campanya de Marsella potser li remourà un mica la consciència.

La base de la política de no intervenció consisteix a creure que la guerra espanyola està circumscripita entre el Govern espanyol i uns subdits seus. Els avions germànics, les divisions italianes, els submarins de nacionalitat «desconeguda» no han bastat, pel que es veu, perquè França vulgui adonar-se del caràcter internacional de la lluita espanyola. Potser el descobriment de les xarxes d'espionatge esteses a tindrà la virtut d'alarmar-la una mica.

Anys a venir, potser una guerra europea molt més cruenta que la passada demostrarà als francesos que governen avui quin no ha estat llur formidable error: no haver volgut ajudar obertament la democràcia espanyola deixant passar per alt l'ocasió única de fer la guerra amb un mínim d'esforç, una guerra inevitable que, feta més tard, reclamarà el sagnant sacrifici del poble de França.

La defensa de La Portillada és una qüestió de vida o mort

Sarriena, 18. (Del nostre enviat especial.) — Continua essent La Portillada el lloc preferit pels bombardeigs i tirs dels facciosos; però també continua essent La Portillada l'exponent honorífic de l'exèrcit republicà, puix que a cada nou atac contesten amb major força els soldats de la República.

La Portillada no cedeix ni ha de cedir, perquè els seus defensors fan de la seva defensa una qüestió de vida o mort. Aquesta posició, admirablement fortificada següent essent el perill més gran per als rebels, puix que des d'ella s'impedeix tot moviment de forces a l'enemic. D'aquí l'interès que posen els facciosos d'anul·lar aquesta posició tan eficaç per a les tropes republicanes.

També per aquesta demarcació són favorables les operacions pels sectors sud d'Osca i per la muntanya que encerra Alcubierre i Monte Oscuro, on s'han efectuat duels de canó i d'artilleria.

L'enemic ha bombardejat el Purgurol, Balsa Salada i Artigas, sense que ens ocasionés cap dany.

SON OCUPADES IMPORTANTS POSICIONS PROP D'OSCA

Barbastre, 18. (Del nostre enviat especial.) — Es coneixen detalls de l'operació realitzada ahir sobre el Pla de Pardiana, que constituïa un magnífic punt de defensa dels batallions 405 i la Brigada 72.

Els soldats republicans van cop més i més gal·l d'un gran entusiasme i es cometen amb decisió els objectius prèviament assenyalats pel comandament després de batre la tenaç defensa que en alguns moments oferien els facciosos.

S'havia ordenat a les esmentades tropes republicanes l'ocupació d'una línia amb objecte de modificar les línies en un sentit que ens permetés un millor desenvolupament. Els components del 405 Batallio tinguéren a càrrec seu la tasca més difícil de l'operació. No obstant, l'èxit coronà la seva labor on ocuparen l'anomenat Pla de Pardiana, pròxim al Coranço des d'on es domina el riu Mardid.

Al mateix temps es desenrotllava l'operació sobre altres objectius, entre ells la Caseta de Sant Romà, i finalment es coronava l'acció ocupant el lloc anomenat Penya de Pano.

Els soldats republicans es comportaren amb indescriptible valentia, amb el seu habitual optimisme, que és el principal element de la victòria.

Les línies rectificades amb aquesta operació situen l'exèrcit del poble en una línia des dels quals li serà fàcil privar als facciosos de desplegar cap activitat d'ajut als defensors d'Osca.

Les forces lleials reconquistaren importants posicions i causaren gran nombre de baixes a italians i ritenyys

Santander, 18. (Servei especial de Febus.) — Les forces faccioses rebren ahir la seva primera sorpresa des que començà la brutal ofensiva que s'està desenvolupant en terres de la muntanya.

Els nostres soldats contraatacaren sempre amb energia i entusiasme. L'enemic, animat per èxits relatius de dies enrera, es mostra estranyadíssim d'aquesta empenta de les tropes republicanes, però no pot evitar la dura lluita.

Les forces republicanes es llançaren a l'atac de les posicions de Valdetorro i Cruz del Marqués i caiguéren en allau sobre els parapets que defensaven contingents de soldats italians i moros. Ni l'aviació ni l'artilleria no foren bastant perquè els combatents republicans desistissin de la seva empresa. L'heroisme dels nostres soldats acabà amb tot el terrible apartat dels estrangers.

Les posicions conquistades tenen gran importància estratègica, puix que dominen una sèrie de fossals superposats en pla inferior al terreny conquistat. S'agafaren gran nombre de fusells i bombes de mà. Els rebels acabaren per fugir a la desbandada després dels inútils esforços per a conquistar allò perdut, ja que els nostres canons feren una veritable carnisseria a les files faccioses. Davant dels nostres parapets hi havia piles de cadàvers de moros i italians.

Diverses vegades l'enemic tractà de forçar les nostres línies per a obtenir el mateix resultat en la seva boja aventura. Llançaren sobre nosaltres més tancs, més canons i més aparells d'aviació, però no aconseguiren res en definitiva en els seus inútils intents.

La moral dels nostres soldats, elevadíssima en tot moment, no és molt més encara després del feliç resultat d'aquest brillant contraatac de la jornada d'ahir. Les esquadres de la gloriosa aviació republicana efectuaren tot el dia vols de reconeixement i bombardeigs sobre les posicions enemigues. Una d'aquestes esquadres destruïa una caravana de camions a la carretera de Corconte, i una altra dissolgué nodrits grups rebels al pla de Virga.

També volaren sobre el creuer pirata «Cervantes» i es va veure obligat a deixar les aigües de Santander per a refugiar-se al port de Bilbao. Un trimotor enemic aterrà seriósament tocat a l'aeròdrom de Villarcayo. Un caça lleial tornà a l'aeròdrom tocat per nombroses bales.

Aquestes foren les novetats bèliques durant la jornada d'ahir als fronts muntanyencs.

Per si les potències democràtiques tenien alguna esperança

“No estem disposats a retirar els “voluntaris”, diu un representant dels facciosos

Carta emocionant de Miaja al general Gamir

Madrid, 18. — El general Miaja, cap de l'Exèrcit d'operacions del Centre, ha dirigit al general Gamir Urberrí, cap de l'Exèrcit d'operacions del Nord, un telegrama que diu així:

«Emocionat lleixelo les teves arribades a les tropes a les teves ordres que amb tanta valentia lluiten per la independència de la nostra pàtria en terres del Nord contra els fills maledits d'Espanya units als estrangers degenerats i assassins que volen esclavitzar el nostre poble honrat i treballador. Jo, que conec els teus dots d'intel·ligència i serenitat, sé que portaràs a bon port la nau a tu confiada pel Govern de la República. Des de Madrid, aquest poble que coneix els moments més greus de la nostra guerra, felicita les teves forces per la gesta heroica que desenvolupen. Amb aquesta felicitació i el desig del vostre triomf, que és el nostre, t'envia una abraçada.»

Un observador de la no intervenció, víctima de les bombes. És l'oficial holandès Bruin, que anava a bord del vaixell italià «Mongioia», bombardejat, per error, pels avions feixistes. Les bones dels facciosos causaren la mort del capità Solari i greus ferides en un braç a l'oficial Bruin, que veiem aquí hospitalitzat a Alger. Mentrestant, a Londres segueixen cantant les excel·lències de la no intervenció... (Keystone)

En compliment de l'Estatut de Catalunya

El Govern acordà ahir la reobertura del Parlament

Serà seguida una enèrgica política de proveïments

A les set de la tarda d'ahir, va reunir-se el Consell al Saló d'Actes del Palau de la Generalitat, sota la presidència de l'Honorable senyor Lluís Companys.

La reunió tindrà per objecte principalment, parlar i concretar la reobertura del Parlament de Catalunya.

El Govern estàgué reunint fins prop de tres quarts d'onze de la nit. Malgrat haver-se produït l'alarma del bombardeig de les deu, els consellers no abandonaren la reunió i aquesta no fou interrompuda fins a donar-se per acabada, moments abans d'acabar l'alarma.

En acabar el Consell, els periodistes conversaren amb diversos consellers i amb l'Honorable President de Catalunya, els quals els manifestaren que el secretari del Consell, senyor Sbert, els facilitaria la referència oficial de la reunió.

El conseller de Proveïments, senyor Serra Pàmies, remarcà que el Consell s'havia ocupat extensament de les qüestions de proveïments cercant fórmules per tal d'acabar amb els escassetats, que seran castigats implacablement. De moment han estat imposades sancions al Sindicat Agrícola d'Agramunt i a l'alcaldia d'aquella localitat.

Afegí que es proposava avui, lliurar a l'aprovació del President una nota que serà facilitada a la premsa, informant sobre tot plegat i exposant l'enèrgia que es desplegarà per tal d'evitar abusos.

LA REFERENCIA OFICIAL

El secretari del Consell, senyor Antoni M. Sbert, donà als periodistes la següent referència verbal de la reunió:

«El Govern ha estudiat i ha aprovat avui un altre decret d'Agricultura modificant les Juntes Municipals i el Consell d'Agricultura i un altre decret de reorganització del Departament de Proveïments.»

També ha aprovat, —següent dient el senyor Sbert— altres decrets la relació dels quals us serà facilitada oportunament.

Hem tractat també del problema general de proveïments. Cal que les resistències al compliment del decret de Presidència que regula el règim blader s'acabin. El Govern procedirà amb tota enèrgia contra l'ocultació i l'especulació i estudiarà una política general de preus, que posi fre a l'alça injustificada.

S'ha parlat també —següent dient el senyor Sbert— de la reunió al Parlament que és, com ja s'ha dit, als efectes de donar compliment a l'article 27 i resoldre respecte el que disposa l'article 33 de l'Estatut Interior.

A preguntes dels periodistes ha dit que no creia que fos una sessió molt laboriosa perquè ni el Parlament ni el Govern no pensen fer cap discurs polític.

Són moments —acabà dient— en què davant els grans problemes plantejats cal estar units per tal de fer una política eficient que ens porti ben aviat a la victòria.»

ELS DECRETS APROVATS EN EL CONSELL D'AHIR

En el Consell efectuat ahir pel Govern de la Generalitat, foren aprovats els següents Decrets:

Governació i Assistència Social. — Decret prorrogant, per 60 dies els terminis per a compliment de totes les obligacions i procediments administratius i fiscals de l'ajuntament de La Patateira.

Decret reintegrant a l'ajuntament de Verdú la Fundació Ramon Tomás Pellissó.

Decret aplicant a les infermeres titulades, practicants, assistents socials i personal auxiliar dels establiments que depenen de la Direcció General de Sanitat les normes sobre categories i retribucions establertes per Decret de 26 de juliol promulgat pel personal d'Assistència Social.

Finances. — Decrets aprovant diverses transferències i crèdits extraordinaris a disposició de diferents Departaments i a disposició de l'Ajuntament de Figueras un avenç reintegrable.

Decret regulant l'exemple del pagament de lloguers en els edificis ocupats per organitzacions sindicals i polítiques.

Decret aprovant el Reglament d'aplicació de les disposicions vigents sobre assegurances generals.

Cultura. — Decrets sobre creació d'Escoles d'Ensenyament primari a Castellbell i Vilan, Orlina d'Aro i Fogars de Montclús.

Decret estructurant el Patronat de la Fundació «Eusebi Mercader», destinada a estimular els inventors.

Decret incorporant al Departament de Cultura la finca «Clotilde», de Lloret de Mar.

Decret creant, amb caràcter provisional, la Junta d'Exposicions d'Art de Catalunya.

Agricultura. — Decret modificant el del 16 de juny del 1937, creant el Consell d'Agricultura i les Juntes Municipals Agràries.

Proveïments. — Decret reorganitzant el Departament.

Economia. — Decrets sobre diverses col·lectivitats.

Decret nomenant director general del Transport el senyor Miquel Alcubierre.

Després de la reunió, el Govern va enviar a la premsa una nota en la qual es manifestava que el Govern no pensava fer cap discurs polític i que la reunió del Consell s'havia celebrat amb normalitat i sense cap incident.

Segueix la pressió enemiga al front de Santander

L'aviació republicana abaté tres aparells feixistes

València, 17. — Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'Informació de l'Estat Major del Ministeri de Defensa Nacional, a les 24 hores:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Tirolets i canoneigs habituals en diversos sectors. Evadits del camp facciós: dos soldats i dos paisans.

EST. — Les nostres forces de Las Parras han realitzat amb èxit un reconeixement en el qual causaren a l'enemic baixes vistes.

S'han presentat a les nostres files dos soldats i dos paisans.

NORD (Santander). — L'enemic, continuant els seus atacs sobre el front de Reinoso i d'El Escudo, amb gran nombre d'artilleria, tancs i aviació, aconseguí infiltrar-se a Reinoso, als carrers de la qual es lluità acarnissadament.

En ocupar els fàcciosos les altures a l'est de dit poble, les nostres forces que guarnien La Lora i Los Carabos es replegaren al rebord muntanyós, al nord de Firga, Porzales i Requejo, i en concentrar-se com a conseqüència d'aquest replegament, contraatacaren enèrgicament els nuls enemics que pressionaven a l'oest i a l'est.

A base de tancs i aviació, l'enemic aconseguí ocupar l'Alt del Escudo i trencar per una part la línia d'aquell punt. Fou rebutjat amb grans baixes en altres direccions.

Els fàcciosos atacaren, així mateix, vers Mazandredo, Fontibre, La Gelada i Los Calderones, però davant la resistència heroica de les nostres forces, es vieren obligats a retrocedir.

Mereix destacar-se el fet que els cacs fàcciosos han metrallat llurs pròpies posicions de La Herbesa, fet que té precedent en les operacions de Biscana, quan els rebels es negaven a avançar.

L'acció ofensiva a Santander es realitzà principalment a base de quatre divisions italianes.

ASTURIAS. — Els fàcciosos atacaren a Oviedo pel sector comprès entre Les Adoratrius i el Convent de Santo Domingo, amb foc de fusell i bombes de mà.

Al sector d'El Escamplero sobre Llameo, La Escrita, Pedroso i Grullas, canoneig enemic molt intens.

Evadits del camp enemic, als fronts d'Astúries: quatre soldats. I als de Santander: tres.

SUD. — Des de les posicions de Dehesa Alta, l'enemic ens hostilitat amb foc de fusell, metralladora i morter.

SUD TÈX. — Al sector de Palacio de la Sisa i Casa de la Legua, els rebels, en un nou atac, arribaren fins les nostres mateixes defenses de filferro i es vieren precisats a fuir desordenadament. Abandonaren les ferramentes amb les quals volien tallar-les.

Al sector de Quintanilla es realitzà una incursió en territori facciós, sense trobar enemic.

Al sector del Valle, foren reconegudes les rodalles de la Sierra del Aguila. Les nostres forces es tirotejaren amb l'enemic.

S'ha presentat als nostres rengles un soldat amb armament.

TEROL. — Forces pròpies realitzaren un reconeixement ofensiu i arribaren a dos-cents metres de les posicions enemigues de Las Lomas. Hem ocupat el cim de Los Santos. L'enemic fugí i els foren capturades algunes armes.

En altra direcció, el nostre avanç arribà fins Punta Pelos i a 1.500 metres de Toril, des d'on foren metral·lades amb eficàcia les organitzacions enemigues.

També hem conquistat el poble de Zafrilla.

Des de les nostres posicions de La Encubierta, fou reconegut el terreny sense trobar enemic, en una profunditat de 3.500 metres.

Les bateries fàccioses de Valdecuenca i El Campillo, dispararen sobre Monte Pelado.

Ensenes, la nostra artilleria bombardejà les posicions properes a la carretera de Masegoso.

S'han presentat als nostres rengles setanta persones expulsades d'Alba i Torrelacárcel.

EXERCIT DE L'AIRE

L'aviació republicana ha bombardejat el ferrocarril i la carretera que va a Posadas (Sevilla). En repetir el bombardeig a l'esmentada via fèrria, ho feu contra un tren que hi havia a la pròpia estació de Posadas.

Sobre Villarcayo (Burgos) hi hagué diversos combats aèris en els quals els nostres pilots aconseguiren abatre un aparell enemic que calgué a Villarcayo i un altre, que també calgué al sector de Potes.

A Saragossa, foren bombardejats objectius militars als pobles d'Alfajarín i Villafraanca de Ebro, on es produïren incendis.

Els aparells que realitzaven aquest servei tiraren talls de propaganda damunt Saragossa. Quan es trobaven damunt la capital, foren atacats per dos cates, un dels quals fou abatut. Foren metral·lades les línies enemigues al sector de Saragossa.

"Els jueus no estan autoritzats a asseure's"

Inscripcions nazis al parc de Prenzlauerberg

Berlin, 18. — Amb tot i el temps transcorregut d'ençà que s'han aplicat les lleis antijueves, encara persisteix el desig, per part de certes autoritats nazis de promulgar ordres i resolucions que tendeixin a recordar a la població que els jueus han de mostrar-se recolliment antijueus.

El barri de Prenzlauerberg, al nord-est de Berlín, ha col·locat a noves bandes del parc una inscripció que diu: «Prohibits als jueus a la jueus no estan autoritzats a asseure's». Només hi ha vuit bandes en els quals poden asseure's els jueus.

La «Correspondència del Partit» invita els altres barris a imitar l'exemple del barri de Prenzlauerberg.

RETALLS
RETALLS
RETALLS

La venda més interessant és la dels magatzems **EL BARATO**

EMPRESA OBRERA

Retalls molt variats :: Retalls de gran metratge

PREUS

a benefici del públic

CONTINUEN LES **GRANS REBAIXES**

EN ROBES, CONFECCIONS I CALÇATS

APROFITEU L'OCCASIO

Baldomer Xifré ha estat alliberat

En el Ple celebrat darrerament per la Federació de Barcelona-Ciutat es votà, amb caràcter d'urgència, la següent moció:

«El Ple Comarcal, en tenint notícia de la detenció del militant Baldomer Xifré, acordà planyer-se'n i fer constar la seva simplicitat envers aquest militant, i encarregar al Comitè Executiu de fer totes les gestions per tal d'aconseguir la seva llibertat i demostrar que es tractava d'un malentès, car la detenció anava relacionada amb l'organització d'un acte d'homenatge al President de Catalunya.»

Gràcies a les activíssimes gestions despendudes pels representants de la Federació, especialment pel que la presidí, Miquel Guinart, el nostre amic Baldomer Xifré, conegut militant d'Esquerra Republicana, ha estat alliberat en quedar sense efecte la detenció decretada en virtut d'un malentès que els antics milicians de la Columna Macià-Companys, avui Divisió 30.ª, dedicaren al President de Catalunya.

Immediatament d'esser alliberat, Baldomer Xifré es persona al local de la Federació per tal d'agrair l'interès que el Comitè Executiu havia demostrat a favor de la seva persona.

L'esquadra italiana, al servei de Franco

L'epopeia del vaixell "Campeador" enfonsat per la metralla feixista

Fins ara Itàlia procurava encobrir les seves agressions contra els vaixells espanyols, iniciades el 22 de novembre amb el torpedament del nostre creuer «Alguet» de Cervantes, a Cartagena, i que confluïa exclusivament als seus submarins, sistema pel qual podia deixar lliure el dubte per als propis a acceptar-lo, que no fessin efectivament vaixells d'aquesta bandera els agressors, sense perjudici d'intensificar tot el possible l'acció ofensiva dels seus submarins, als quals es deuen les avaries produïdes dies enrera al destructor «Churruc» i el fet més recent de la motonau «Ciudad de Cádiz».

Itàlia, pel que es veu, ha decidit dedicar també els seus vaixells de superfície a atacar els vaixells espanyols, presidint ja de tot encobriment. Així ho demostra el que acaba de passar amb el vaixell cisterna «Campeador» que pertany a la Companyia Arrendatària del Monopoli de Petrols, tirat a fons per dos destructors italians.

Dos tripulants del «Campeador» anomenats Pasqual Madariaga Olazar i Josep Vives Ramon, mariner i cambier, respectivament, foren recollits al lloc del sinistre pel vaixell anglès «Clytonia», el qual els conduí a Cartagena.

Pasqual Madariaga, que té 21 anys i és natural d'Urduliz (Biscaya), va fer ahir a la tarda, davant del ministre de Defensa Nacional, la següent relació del succeït:

Vàrem sortir de Constante el dia 9 d'agost, a les vuit del matí. Al principi i amb l'objecte d'anular les confidències dels espies, navegarem molt lentament; però abans d'arribar davant de les illes italianes, el capità del «Campeador» donà ordre de marxar a tota màquina, i el vaixell es posà a més de dotze nusos.

El dia 11, a les nou del matí, vingué al nostre encounter, tallant-nos per la proa, el destructor italià «Saetta», les inicials del qual, A.A., distingíem de seguida; després llegíem el seu nom inscrit en lletres metàl·liques a la popa.

El «Saetta» passà entorn del «Campeador» per dos cops. Davant d'aquesta insistència, quan el «Saetta» donava la segona volta, el capità del «Campeador» ordenà que fos saludat, i així ho fèrem amb la bandera espanyola; el destructor contestà la salutació amb la bandera italiana. Després continuà navegant darrere de nosaltres.

A les sis de la tarda aparegué un altre destructor, més petit, i l'anterior, el nom del qual no poguérem distingir per haver-se posat a la mateixa al-

tura del «Saetta»; seguidament tots dos vaixells es posaren a popa del «Campeador».

Cap al tard, els dos vaixells de guerra canviaren el rumb, com si es dirigissin a Itàlia, i desaparegueren de moment.

Serien les vuit del vespre, hora solta, quan aparegueren novament els mateixos dos destructors i se situaren tots dos a estribor nostre, un per la proa i l'altre per la popa.

Navegaven amb tots els llums apagats.

Dos minuts després d'aparèixer es van fer entre ells uns senyals llumínous i uns moments després un torpede entrà el «Campeador» en el departament de màquines. Els tripulants es llançaren a l'aigua, sense temps d'arribar els bous. Quan jo acabava de llançar-me a la mar vaig sentir una explosió i tot seguit una altra. Dos nous torpedes havien estat llançats contra el «Campeador».

A continuació vaig veure com dues canonades arrancaven la xemeneia del nostre vaixell. Llavors el «Campeador» començà a cremar a popa entre enormes detonacions produïdes successivament, per les explosions dels tancs que portàvem plens de gasolina, puix que embarcàvem a Goustanaga nou mil cinc-cents tones d'aquest combustible.

Nedant vaig anar allunyant-me del «Campeador», que entre flames descomençava a la mar. Començà a enfonsar-se per la popa.

A la llum de l'incendi que s'estenia per la superfície de la mar, vaig veure clarament els destructors italians. Quan l'incendi s'estengué, el «Saetta» i l'altre vaixell bessó enfocaren els seus reflectors cap a l'indret on acabava d'enfonsar-se el «Campeador», i així descobríem els naufrages que es debatien a la mar, per tal d'amenallar-los. Jo vaig escoltar perfectament diverses ràfegues de metralladora. Després els dos destructors italians s'allunyaren.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nostres crits, parà, i ens lliarà una corda, a la qual, ja gairebé esvaït, ens poguérem agafar. Josep Vives i jo pujàrem a coberta. El capità del «Clytonia» ordenà que es guardés silenci a bord, per tal de veure si se sentien els crits d'alguns altres naufrages. A més, manà enfocar els reflectors sobre alguns, i llavors veírem quatre companys provells de salvatges. Els cridàrem, però eren cadavers. Indubtablement havien mort a conseqüència dels trets, que amb llurs metralladores feren els destructors italians.

Nosaltres seguïrem nedant, i el cap de tres hores veritablement angoxosa albirarem el vaixell anglès «Clytonia». Gràcies a aquest, davant dels nost

Els Ajuntaments d'E. R. i la qüestió dels proveïments

A primera hora d'aquesta tarda ha estat a visitar el President de Catalunya una Comissió de representants dels Ajuntaments de Catalunya. Aquesta comissió era formada pels diputats Bibeny i Jardi.

En les conclusions, els representants dels Ajuntaments de Catalunya han estat a visitar el President de Catalunya i al Generalitat de Catalunya i al Govern legítim constituït.

En la part que es refereix a la problemàtica del desaprofitament dels recursos de proveïment, els delegats dels Ajuntaments de Catalunya han estat a visitar el President de Catalunya i al Generalitat de Catalunya i al Govern legítim constituït.

Una sola i unànime preocupació: vençer el feixisme

València, 18. — El Fiscal General de la República ha enviat a tots els fiscals una circular encaminada a corregir certes actituds.

En l'escrit que les circumstàncies no permeten més que una sola, unànime i ferma preocupació: la de vençer el feixisme i la reorganització de la República.

En les actuacions que s'han desenvolupat, els fiscals han estat a visitar el President de Catalunya i al Generalitat de Catalunya i al Govern legítim constituït.

En la part que es refereix a la problemàtica del desaprofitament dels recursos de proveïment, els delegats dels Ajuntaments de Catalunya han estat a visitar el President de Catalunya i al Generalitat de Catalunya i al Govern legítim constituït.

En la part que es refereix a la problemàtica del desaprofitament dels recursos de proveïment, els delegats dels Ajuntaments de Catalunya han estat a visitar el President de Catalunya i al Generalitat de Catalunya i al Govern legítim constituït.

En la part que es refereix a la problemàtica del desaprofitament dels recursos de proveïment, els delegats dels Ajuntaments de Catalunya han estat a visitar el President de Catalunya i al Generalitat de Catalunya i al Govern legítim constituït.

En la part que es refereix a la problemàtica del desaprofitament dels recursos de proveïment, els delegats dels Ajuntaments de Catalunya han estat a visitar el President de Catalunya i al Generalitat de Catalunya i al Govern legítim constituït.

En la part que es refereix a la problemàtica del desaprofitament dels recursos de proveïment, els delegats dels Ajuntaments de Catalunya han estat a visitar el President de Catalunya i al Generalitat de Catalunya i al Govern legítim constituït.

Han estat ocupades importants posicions a Puerto Escandón

Torrebaja, 18. (Del nostre enviat especial).—Calma en aquests sectors. L'enemic s'ha dedicat a hostilitzar les nostres línies amb foc de fuselleria, que ha estat contestat intensament per les nostres metralladores.

El càstic que en l'operació d'ahir s'infiltra als rebels en el seu atac a Vil·la els obliga a aquest repàs gairebé absolut d'avui.

Han estat enormes les baixes sofertes pels feixistes i no menys important el material de guerra que abandonaren.

A la tarda d'ahir encara seguien els soldats de la República dedicats a

la pletosa tasca d'enterrar els cadàvers enemics que deixaren abandonats en el terreny de lluita els facciosos.

Amb l'ocupació per les nostres forces de la serra de Zafilla, els facciosos han hagut de reafirmar les seves posicions i encara es veuen molt amenaçats per la situació superior dels nostres homes.

Ahí també s'ocuparen dues posicions d'importància al Puerto Escandón, la qual cosa ens permeté de modificar amb avantatge les nostres posicions d'avantguarda.

CATALANS A L'ARAGO

"Visca el President Companys", cridava el poble d'Alcanyis

Avui hauria de canviar el títol d'aquestes ratlles meves. En lloc de "Catalans a l'Aragó", avui esdevé "Catalans a l'Aragó".

Quin desig teníem de veure'l! La major part, no l'hauríem vist, si els meus companys i jo n'hem vist. La nostra companyia li ha retut honors en arribar.

Feia temps que no el veia i he sentit una emoció molt gran quan ell, en veure'ns, ha passat per davant meu. Adhuc sentia desitjar de plorar.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

Els espies de Marsella estan relacionats amb la Gestapo

Lasaosa-Dilla, casament i venedori d'estupefaents

Paris, 18. — L'escàndol de l'espionatge franquista a Marsella continua cridant poderosament l'atenció de la Premsa d'esquerra, la qual reclama que siguin adoptades amb suma urgència mesures de severitat contra els espies feixistes que actuen impunement als ports de la Mediterrània i que han traït l'hospitalitat francesa.

Se sap que avui, al matí, hi ha hagut a Marsella l'interrogatori dels inculcats per tal d'afirmar diversos extrems de l'acte. La policia, per la seva banda, continua fent nombroses recerques en domicilis dels espanyols coneguts per la seva simpatia a Franco i l'estada dels quals a Marsella no pot justificarse per raons de treball.

Des de fa alguns dies s'esforça també la policia a desxifrar alguns dels documents trobats als domicilis dels inculcats. Aquesta és una tasca difícil, sobretot en allò que es refereix als que es trobaren al domicili de Lasaosa-Dilla, car aquest individu havia pres la precaució de cremar un cert nombre de papers en el moment que els agents de l'autoritat es presentaren a detenir-lo. De totes maneres alguns d'aquests documents han pogut ésser recollits en una salamandra, quasi reduïts a cendres, i el laboratori tècnic policia de Marsella curarà de desxifrar-los.

Lasaosa-Dilla que cada dia apareix més com l'element més actiu de la banda, havia pogut introduir-se en nombrosos cercles de Marsella, gràcies al seu parentiu amb el general Castelnau, el conegut reaccionari, autor de la frase "front crupulats" referent-se al Front Popular espanyol. Una germana de Lasaosa està casada efectivament amb un cosí del tristament famós general.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

Després de destilar davant del President i l'heroi de l'armament, hem corregut al peu de la casa on s'allotja.

El poble de Serué, sota el foc de les armes republicanes

Barbaste, 18. (Del nostre enviat especial).—Els fets d'armes a la regió que engloba Oca, continuen essent favorables a les tropes llibertals. Ahir es donà un cop de mà contra el poble de Serué, on es feren presoners i s'agafaren moltes caps de bestiar.

Com que l'empenta d'aquests últims dies resultava extremadament perillosa per als rebels, tant en l'aspecte moral com el material, sembla que el comandament feixista envia reforços cap als llocs on s'adversen concentracions republicanes.

En retirar-se els nostres soldats un cop completats els objectius assignats, contràctia l'enemic amb gran luxe de forces. La reacció no causà efecte en la tropa llibertal, que es defensà admirablement a l'extrem de repliegarse amb tot ordre a les posicions inicialment conquerides, on es van fer mantenint els consegüents resultats de fortificació que permetrien contenir el contratac enemic. Així, doncs, es compliren els objectius de Caseta de Sant Romà, Penya de Fano i la Fia de Pardillana.

El combat fou bastant dur i l'avantatge fou complet per a l'exèrcit popular. Les nostres baixes es reduïren a un caporal i un sargent ferits, mentre que els facciosos per la manera desordenada de l'atac i per ferir a pit descobert, sofríren moltes baixes. El poble de Serué està ara sota el foc de les armes republicanes.

El president de l'Audiència continua rebent lletres i telegrams felicitant-lo per haver resultat lliure de l'atemptat de què fou víctima dies enrera.

Per l'jutjat número 11 ha estat dictat decret de processament contra Fermi Simon Simon, autor d'uns delictes, al carrer Nou de la Rambla, ferits greument un guàrdia urbà. També s'ha disposat el processament de David d'Asturias, el qual, per una qüestió de faldilles, matà, al carrer de Barberà, Gracià Fruites.

Per la policia judicial han estat rebrotades unes lletres que venien enrera, havien estat robades a Dolores Roms Llovet, joies que eren d'una gran valia artística.

El seu possessor, que tractava d'emportar-se-les a l'estranger, ha estat delinquant.

Catorze parades del Mercat i nou botigues, tancades per vendre a preus superiors a la taxa

Proseguint la seva campanya contra els venedors desaprofitats, per l'Ajuntament han estat tancades des del passat dia 12 fins ahir, les següents parades dels mercats, per vendre a preus superiors al de taxa: Mercat de la Llibertat: Parades núms. 327, 350, 323, 355, 360, 358 i 352.

Mercat del Pedró: Parades números 354, 117, 319, 363, 118, 119. Mercat d'Hortafranca: Parada número 223.

També a partir d'ahir, han estat tancades les següents botigues: Josefa Laque, Creu dels Molers, núm. 23.

Collectivitat d'Hospitalet, Salva, núm. 49.

Josep Alonso, Vilafraça, 3. Eulàlia Donaire, Portal Nou, 14, principal.

Eleuteria Garrido, Passeig Nacional, 72 i 73.

Fere Blac, Diputació davant del número 418.

Josep Banvel, Mercadet de Sicília.

A. Martínez, Mercadet de Sicília. Llibori Rubies, Giralt Pellicer, 3 i 4.

DIARI DEL VESPRE

El president del Tribunal d'Urgència, núm. 1, ha manifestat aquest matí als periodistes que li havia estranyat molt la notícia apareguda a «El Noticiero Universal» sobre la resolució d'una revisió en aquell tribunal en la causa fallada contra Josep Fiderman. Aquesta revisió ha entrat avui al Tribunal que haurà d'estudiar-la, per tant, no és cert que ahir es fallés en revisió i menys en la forma que s'expressa en l'esmentat col·loqui.

Cal tenir en compte —ha afegit el president— que el fiscal no intervé en la causa; a més, ahir no es va veure en públic causa de cap mena, puix que el fiscal solament informa sobre si procedeix o no la revisió.

La primera de les causes revisades ha estat avui la causa contra Maria Salas, que fou condemnada per l'Antic Tribunal Popular número 1, a vint anys de presó; en la revisió se li ha imposat la pena de quatre mesos i un dia i, com que portava ja onze mesos de presó preventiva, ha estat alliberada.

NOMBRES ARMES TROBADES PER LA POLICIA, A SANT GERVASI

Assabentada la policia que en una torre del Fossat de Sant Gervasi hi havia armes amagades, ha practicat un minut escorcoll que ha donat per resultat la troballa de nombroses armes llargues i curtes i diversos ganivets de diferents proporcions.

Les armes de foc estava curament amagades i els ganivets dissimulats a les coixinetes de les cadenes de brancs. El propietari de la torre era absent, per la qual cosa no s'ha pogut practicar la seva detenció.

MORT D'UN XOFER DE LA CONSELLERIA D'ECONOMIA

Entre Benavont i Trem, a conseqüència d'un ràpid viratge, corregué ahir un accident d'auto.

El cotxe pertanyia a la Conselleria d'Economia i anava ocupat pels ciutadans Grjalbo, Martí i Tona, els quals resultaren ferits d'alguna importància.

El xofer que el conduïa, anomenat Maquel García, resultà mort a l'acte, a conseqüència de les ferides rebudes.

El ferit foren conduït a Lleida, on han quedat hospitalitzats a l'Hospital Intercomarcal.

TIROTEIG AL SECTOR D'ALCANYIS

Alcanyis, 18. (Del nostre enviat especial).—Fotser amb la intenció de desorientar les nostres forces, l'enemic ha tret el foc per diversos sectors, com volent donar la sensació de poder nua crescut i material abundant arreu. De res no li ha valgut l'estratagema, ja que no s'ha pogut aconseguir impactar, sinó que en alguns llocs s'ha vist obligat a retrocedir.

Tota l'activitat als fronts corresponents a aquesta demarcació, que ha reduït a tiroteigs i foc de canó i morters, serà conseqüència per la nostra part.

MARTINEZ BARRIO REP CINCO DIPUTATS

València, 18.—Aquest matí el president de les Corts, senyor Martínez Barrio, ha rebut els diputats a Corts Arce, Jaurerri, Vello, Rubiera i Salva.

El rector nazi de la Universitat de Bonn ha retirat el títol de doctor honoris causa

Bonn, 18. — Quatre estudiants, després d'aver dit la carta que la Universitat de Bonn, en retirar el títol de doctor honoris causa, han estat condemnats.

Bonn, 18. — Quatre estudiants, després d'aver dit la carta que la Universitat de Bonn, en retirar el títol de doctor honoris causa, han estat condemnats.

El rector nazi de la Universitat de Bonn ha retirat el títol de doctor honoris causa

Bonn, 18. — Quatre estudiants, després d'aver dit la carta que la Universitat de Bonn, en retirar el títol de doctor honoris causa, han estat condemnats.

Bonn, 18. — Quatre estudiants, després d'aver dit la carta que la Universitat de Bonn, en retirar el títol de doctor honoris causa, han estat condemnats.

ECONOMIA DE GUERRA, AL JAPÓ

Toquio, 18. — Sugiyama, ministre de la Guerra, va fer admetre ahir pel Consell de Ministres la necessitat de transformar l'economia nacional actual en economia de guerra a conseqüència de l'abandonament de la política de no agreujament del conflicte sino-japonès imposat per Xina. Els ministres de Finances i Comerç activen les mesures de mobilització general del país que serà decretada en la pròxima sessió extraordinària de la Dieta. Estudien la creació de diversos Comissariats per al control dels recursos en primers materials, producció, consum, transports, hisenda, comerç exterior. Els Comissariats seran els següents:

1. Comissariat de mobilització dels recursos naturals.
2. Comissariat de mobilització industrial que estimularà la producció de municions i frenarà provisionalment l'activitat de les altres indústries.
3. Comissariat de control dels productes, la finalitat del qual serà harmonitzar el consum i la producció, imposant economies rigoroses.

El Casal de la Cultura als clubs de fàbrica de Catalunya

El Casal de la Cultura, amb el desig d'estendre i allòria intensificar la seva col·laboració a tots els nuclis d'obers organitzats, convoca a una reunió dels elements directius dels clubs de fàbrica per divendres, dia 20, a les sis de la tarda, per tal d'assenyalar els plans de treball que podrien realitzar-se d'una manera immediata.

La reunió tindrà lloc al Casal de la Cultura, Plaça de Catalunya, 14.

UN VAIXELL HOLANDES HA TOPAT AMB UN ALTRE DE DESCONEGUT

Casablanca, 18.—Radio Casablanca anuncia que el vapor holandès «Willemplein» ha topat amb un vaixell desconegut degut a la boira.

CANVI D'OFICINES

La Comissió Mixta del Control i dministració de la Propietat Urbana fa públic per a general coneixement que les Oficines de la zona desocupada d'Aragó, a partir del dia 19 del corrent mes, quedaran instal·lades a l'avinguda de Francesc Lairet, 97.

ATERRA SOBRE EL GLAC?

Moscou, 18. — L'Agència Tass posa de relleu que el darrer missatge de Levanevski fou captat el dia 13 d'aquest mes, a les 2.32 de la tarda.

Fragmentos de radiotelegrams que foren captats indiquen que l'avió continuà després el seu camí durant un temps. Pot tenir-se l'esperança que l'avió hagi aterrat sobre el glac.

A més, d'altres estacions de ràdio han sentit emissions fetes sobre la longitud d'ona de l'avió de Levanevski. Aquest és un altre argument que permet esperar que els avions hagin aterrat sobre el glac i que esquin amb vida.

La C.N.T. davant l'11 de Setembre d'en guany

Hem rebut una extensa nota que la Confederació Regional del Treball de Catalunya ha adreçat al Partit Socialista Unificat de Catalunya, Societat d'Agitació i Propaganda dels Partits Socialistes Unificats de Catalunya per a commemorar l'Onze de Setembre, mentre aquest Partit no faci una rectificació pública dels greuges fets a Catalunya pel seu sector.

El Govern ha tramès set avions polars, el trencaglacs «Krasnina» i el «Mikolain» en socors de Levanevski i dels seus companys.

ATERRA SOBRE EL GLAC?

Moscou, 18. — L'Agència Tass posa de relleu que el darrer missatge de Levanevski fou captat el dia 13 d'aquest mes, a les 2.32 de la tarda.

Fragmentos de radiotelegrams que foren captats indiquen que l'avió continuà després el seu camí durant un temps. Pot tenir-se l'esperança que l'avió hagi aterrat sobre el glac.

A més, d'altres estacions de ràdio han sentit emissions fetes sobre la longitud d'ona de l'avió de Levanevski. Aquest és un altre argument que permet esperar que els avions hagin aterrat sobre el glac i que esquin amb vida.

Alemanya --naturalment!-- diu que la llei ha de sotmetre's al principi de l'Estat

Però 35 nacions opinen el contrari --«la llei està per damunt del principi de l'Estat»-- i la tesi nazi és rebutjada

Ha acabat el Congrés Internacional de Dret, a La Haia

La Haia, 18. — Ha acabat els seus treballs el Congrés Internacional de Dret. Hi han participat trenta-sis nacions, amb tres-cents congressistes de totes les tendències: catòlics, musulmans, protestants, etc.

La línia general que hom hi ha discutit ha estat que el principi de l'Estat no està sobre la llei, sinó que ha de sotmetre-s'hi. La delegació alemanya ha sostingut la tesi contrària, però ha estat refusada.

L'espionatge a Marsella

UNA LLISTA

Entre altres, els periodistes Josep Pla i Carles Sentís

Paris, 18.—Continua donant molt de joc l'afar d'espionatge de Marsella. Tant el jutge d'instrucció com la policia han treballat intensament durant les últimes hores sobre els documents trobats. El treball de la policia es concentra especialment sobre alguns agents espanyols a Marsella.

En efecte, sembla que en les darreres hores s'ha treballat intensament a la villa de la Grande Frégate, per tal de posar a lloc segur la documentació que s'hi guardava. La policia es troba en possessió d'una nova llista de catorze noms d'agents d'enllaç que treballaven per compte de Biarritz. Els noms d'aquesta llista, són:

Manuel Vidal i Quadres, Antoni Espinosa Sanmartín, Lluís Lemana Coll, Manuel Corcho Pla, Carles Sentís, Josep Grigada, Manuel Arquer, Josep Maria Benús, Josep Pla Canadell, Lluís Pérez Salas, Pere Rivera Manén, Francesc Montagut Marimon, Salvador Roig i Ferran Piles. Tots ells són coneguts feixistes i residien actualment a França.

Alguns d'aquests agents treballaven als ports de la Mediterrània i asseguraven el cursament de la sortida dels vaixells. Entre els nombrosos documents que es troben actualment a poder de la policia hi ha un telegrama retransmès des de l'estació clandestina de Biarritz destinat a Burgos, el qual contenia el nom d'un dels agents que treballaven a França i transmissió de missatges telegràfics eren interceptats a França i transmesos a les autoritats feixistes.

La Anglaterra

Londres, 18.—Després de l'expulsió dels tres periodistes alemanys acusats d'espionatge s'assegura que a Scotland Yard existeixen informes detallats sobre certs alemanys residents a Anglaterra. Sembla que aquests elements pertanyen a la policia d'Estat alemanya i que tenen per missió informar sobre els alemanys que es troben refugiats a Anglaterra.

En els cercles ben informats es calcula que dels 20.000 alemanys que en l'actualitat resideixen a la Gran Bretanya quatre-cents, almenys, són agents de la Gestapo.

L'OBRA DEL S. R. I.

El Socors Roig Internacional ha augmentat el nombre de les seves activitats de socors als fronts de guerra. Fins ara tenia muntat el servei d'Ajut a Madrid, on ha enviat més de seixanta vagons de queviures, o sigui més de 600 tones. Ara acaba de muntar el servei al front d'Aragó. Aquest servei serà setmanal i podrà ésser utilitzat per totes les famílies que tinguin soldats al front. El servei no es dedicarà exclusivament a la tramessa de paquets als soldats. El Socors Roig Internacional també hi enviarà coses pel seu compte. Cada setmana trametrà al front d'Aragó robes i estris d'higiene individual. De moment, el Socors Roig Internacional ja disposa de 100.000 tovallols, 50.000 calçotets, 50.000 camises, 20.000 quilos de sabó i gran quantitat de pintes, raspalls per a les sabes d'afaitar, quines d'afaitar i fulles. Per a poder atendre aquest servei, El S.R.I. disposa d'aquest magnífic camió, que ahir començà a circular per la nostra ciutat (F. Centelles)

UNA VEU DE CASTELLA

CATALUNYA HA SALVAT EL SEU PATRIMONI ARTÍSTIC

Detall d'una pintura del mestre Alfonso (1473). Museu d'Art de Catalunya

Una de les plomes més prestigioses de la crítica d'art d'Espanya, la de Juan de la Encina, ha estat desmentida escrivint en defensa de Catalunya i del seu màxim organisme autònom, la Generalitat, que ha sabut salvar i valoritzar el seu patrimoni artístic, enriquint-lo més i més. I aquesta defensa de Catalunya, llançada de cara al món, és feta per un home essencialment castellà, compensiu, però, i conecedor de l'amor que el nostre poble sent per les coses d'art.

La personalitat d'aquest crític capaçol és massa notable i coneguda per a fer-ne ací una recensió biogràfica. Només direm que la seva veu és una de les més autoritzades d'Europa en qüestions artístiques i que ens plaix molt avui de publicar aquest notable treball seu.

Ara que un home és crític cessant i en expectació de carter arriben a les nostres mans les coses artístiques amb retard o per casualitat. S'ha acabat — i val a dir que no ho lamentem! — aquell afuir sobre la nostra taula de cartes, papers, invitacions amables o suplicants anònims irats, d'escrips més o menys insulso, o ensenyats, de llibres de totes les menes. El pobre crític ara està en sec, estancat, embarrancat; i, com que l'actualitat és guerra, llegel, si el temps li ho permet, històries de les terribles lluites que l'home, l'animal més dolç dels coneguts, ha sostingut amb els de la seva pròpia espècie. Sempre ha cregut una mica en allò que l'home és

el llop per a l'home. I les amables disquisicions, pacífiques dels filantrops li han semblat molt govin, atenent la naturalesa de les coses d'aquest món, i no sap si de l'altre, també, una cosa així com petits vics contra natura, un febleza pròpia d'Questa lleu divagació ve a propòsit del fet que, per casualitat, ha caigut avui a les meves mans de crític sense ofici ni benefici, una comunicació del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, excel·lentment editada, que porta per títol, en anglès que és l'idioma en què es publica, «The Salvatge de Catalunya's Historical and Artistic Patrimony». Estalviarem als lectors una traducció d'aquest títol, puix que aquells i tot que només posseïxin els més lleugers coneixements de la llengua de mister Eden, ho entendran perfectament — molt millor certament de com puguin entendre un discurs parlamentari del famós ministre anglès aquells qui coneixen a fons, en tots els seus matisos i ressorts, la llengua prodigiosament expressiva de Shakespeare, un coterrani del ministre de la No Intervenció, però pertanyent a una època — la seva, encara que altres diuen de la Reina Isabel — en la qual els grans acostumen a expressar-se... potser amb tanta subtilitat, com els d'ara, però amb molta, amb moltíssima més claredat.

EL QUE HA FET CATALUNYA La Generalitat de Catalunya s'ha preocupat, doncs, de la seva bona fama davant del món; i a la llarga campanya de difusió internacional empresa a propòsit del patrimoni general artístic, bibliogràfic i documental d'Espanya, ha respost amb poques paraules i fets abundants. Tal com el jueu venecià Silo cridava: «El meu diner! que em donin el meu diner!», amb la mateixa reversa raó, hi ha espanyols que criden per aquests mons: «Pobre del meu Patrimoni Artístic que me l'han robat! Al del meu tresor bibliogràfic que l'han saquejat! I aquells Artistes meus que els han cremat! Justament aquells artxius que guardaven sota claus ronyoses i denses capes de pols secular, no menys que la Història d'Espanya — aquesta gran història que no sabem escriure ni en els episodis més simples els que en aquestes hores de terrible anglos nacional, es dediquen a vessar sobre els papers les tan conegudes, tòpiques i no gens costoses llàgrimes de cocodrill.

EL POBLE VA DESTRUIR, PERO TAMBE VA SALVAR Doncs, si, senyors jeremiats, aquí teniu, per si vosaltres, de bona fe, us en voleu asabentar, el que la Generalitat de Catalunya ha fet per a protegir i salvar tot allò que altres, frivolament, posaren a risc de destrucció. Llegint aquestes pàgines, he recordat jo escenes que vaig presenciar a Madrid, molt semblants a les que en aquells mateixos dies succeïen a Catalunya. Seria absurd negar que el poble fora de si, exasperat i desesperat, no hagi destruït res en el seu primer moment de frenètica furia. Aquesta negativa seria, endemés, al meu judici, una facècia pueril que, al capdavant, no hauria de servir per a altra cosa sinó perquè perdessin crèdit els qui ho afirmessin. Però precisament — i també és cert — aquest mateix poble, però no baix poble, passat l'impetu del primer moment, que durà en aquest aspecte molt poc temps, ajudà d'una manera generosa i eficaç a la salvació del que estava amenaçat de ruïna: i fou dels primers a mantenir a mitja, a risc i tot en ocasions de la vida, els ímpetus destructors d'alguns grups de gent turbulenta i enfolida — d'aquesta mena de gent que, des de fa un temps, s'ha vingut denominant amb lleig eufemisme estranger, «els incontractats». Però això «els incontractats», en relació al Tresor Artístic, Bibliogràfic i Documental, acaba, per sort, ja fa molt de temps, encara que mai no manca algun o altre brot esporàdic: i això

no ha estat solament en virtut de l'esforç ordenador de l'Estat, al qual un dia se'l deixà per gràcia desproït dels seus mitjans de protecció i de coacció, sinó perquè el mateix poble (la gent humil que instintivament perceberen la grandesa històrica de la seva pàtria), a les primeres advertències que li feren veure autoritzades, es posà al costat de l'Estat, del seu Estat legal, i tant a Madrid com a Barcelona, com a tot arreu, no s'ha mostrat ni negligent ni mandros per acudir allà on hi havia alguna obra d'art a salvar.

RES DE LLEGENDES NEGRES ENTORN DEL PATRIMONI NACIONAL

L'ajut popular ha estat, doncs, gran i plausible, però l'acció de l'Estat, encara que pesi als fabricants de llegendes negres al voltant del Tresor Artístic Nacional, ha estat tan protectora com podia ésser, si hom té en compte les circumstàncies paoroses entre les quals es veia encerclat. L'Estat calgué que atengués tantes coses, i totes tan àrdues i tan apressants que si de bell antuvi incorregué, en allò que afecta el Tresor Artístic, en precipitacions i en faltes de sentit organitzador, no per aquest motiu deixà d'actuar amb certa eficàcia, gràcies a la qual es conlloguè tota acció inconscientment destructora. N'ha hagut prou amb una paraula dita temps o un pasquí enganxat a la façana d'alguna església, convent o palau, perquè fos respectat l'edifici i allò que en ell es guardava. Si la Junta de Protecció hagués portat un registre de necdotes, podria fer una petita història, vista des del seu pintoresc observatori, de la revolució i guerra civil a Madrid. En alguna ocasió ha explicat com saberen capturar-se els milans que custodiaven el Palau de Liria. El cas no és únic, ni molt menys.

A Catalunya, com a gairebé a tota la resta d'Espanya, el cas es repeteix. Per això, al començament de l'opuscle que motiva aquest article, es fa l'elogi dels camarades Rafael Fuster i Ribó i Enric Alejoandino, que saberen, passant per entremig de les flames i enmig dels combats, salvar tants objectes preciosos a l'art i a la història de Catalunya, que són una de les parts de la gran i general Espanya.

A més dels problemes de protecció i conservació del Tresor Artístic, Bibliogràfic i Documental de Catalunya, ha hagut de fer front a altres, estretament relacionats amb aquests, però d'indole ben distinta.

ELS TRAFICANTS DE TRAGEDIA

Perquè Barcelona és seu d'antiquaris experts, i la Junta de Protecció hagué, tal volta, de vigilar els passos dels traficants de la tragedia.

Claustre i Palau del rei Martí (segles XIII-XIV). Monestir de Poblet

que ja són molts i de diversa mena. No sé si pel Centre han volat també els voltors, encara que algun saig de vol s'hagi registrat, però sembla que se'ls ha anat tallant les ungles una a una a tot arreu.

Aquesta sortida de Catalunya pel món en defensa de la seva honra artística i històrica ens sembla d'altres més plausible, i enssem ens fa veure la necessitat de completar-la en gran escala, exposant públicament i internacionalment, el que l'Estat Central ha fet per la seva part a la resta de l'Espanya per ell regida.

Perquè, encara que indubtablement útils, són insuficients les notes i articles solts que es publiquen en defensa d'aquesta gestió, puix que, malgrat que certes acusacions causen per manca de fonament, segons el vell proverbi, de la calúmnia sempre queda alguna cosa; i en aquesta casos, gairebé sempre val més una enumeració precisa, exacta, orgullosament verídica, que la retòrica de més o menys llei que pugui empenyar a rebatre afirmacions tan apòcrifament falses com gratuïtes.

Canons teixistes dispai en sobie Saragossa

València, 18.—Notes del ministeri de Defensa Nacional.

Prosequiu l'aterrissada lluita sagnant entre els elements facciosos, determinada per la profunda discriminació que entre ells impera.

On els successos d'aquesta índole han me magnitud, és a Aragó i de manera especial la ciutat de Saragossa. Heu ací els comptes tramés al ministeri de Defensa Nacional el dia 15:

Onze quaranta-cinc.—Informen des de les accions avançades que a les onze hores del front enemic, des de Villafraanca a l'entorn d'un intensíssim foc de tuelleria, bombes de mà en direcció a la reraguardia, s'ha entaulat un violent combat de facciosos que guarnelxen l'esmentat front. La rebuda, que procedeixen de la zona de l'artilleria facciosa que disparava en la posició de Suelita Alta, cessà en el seu altre i a la poca estona s'observà p d'artilleria sobre Saragossa.

A l'estació de Pinsa ha arribat un tren en aquest lloc personal armat. El trenament amb d'elles forces cap a Saragossa.

que marca a sufocar un moviment de protesta que ha sorgit amb gran violència dintre de la capital.

A les disset cinquanta.—Comunicam des de la 25 Divisió (aud Ebra) que es veuen incendis dintre de Saragossa, e coneixeg dels facciosos contra

rat amb presses forces de quales al de les forces faccioses que ocupen, descaigut, que als crits d'armes els cranciers, i els deien que volen i a acabar conjuntament amb l'estranger.

T'SISTEN A ANDALUSIA del ministeri de Defensa Nacional: la lluita sagnant entre els elements facciosos, determinada per la profunda discriminació que entre ells impera.

d'Andalusia, rebuts al ministeri que a les nostres disposicions, així com a tota la zona on es veuen, se sentí arribar un canonge liturgic, per part de Bujalance del Rio i Espejo, qui la seva màxima intensitat

Mussolini ja estava els rebels espa

València, 18. — Als arxius de «El Copie de l'acta que segons sembla s'ha realitzat entre els rebels espanyols i Mussolini:

«Los que suscriben, teniente general bre, don Rafael Olazábal Lizarrá, en representación y don Antonio Golcochea, ción Española, levantan la presente acta gistrado lo ocurrido en la entrevista que 31 de marzo de 1934, han celebrado con el Sr. Mussolini, en unión del mariscal Italo

El Presidente, después de enterarse que a sus interrogaciones dió cada uno actual de la política española y de las de la Marina y de los partidos monárquicos siguiente:

Primero. — Que estaba dispuesto a necesarias a los dos partidos de oposición en la obra de derribarle y sustituirle completa restauración de la monarquía, solemnemente por el Sr. Mussolini ha los presentes con las naturales manifestaciones.

Segundo. — Que en demostración de tención, estaba dispuesto a facilitar las bombas de mano, 200 ametralladoras y mil pesetas; y

Tercero. — Que tal auxilio tenía namente completado con otros todavía mayores i media que la tarea realizada lo justificara si las circunstancias lo exigían necesario.

Los reuendos acordaron que para la entrega de la cantidad a que se hace referencia se constituyera con un delegado de los partidos, el señor don Rafael Olazábal, quien se hará cargo de tales fondos y los pondrá en España a disposición conjunta de los dos jefes, conde de Rodeno y Antonio Golcochea, para su reparto (aquí una palabra ilegible) entre los dos en la forma y momento y condiciones que éstos dispongan.

De la misma manera se acordó en cuanto al reparto de esta primera entrega de armas que los jefes citados dispondrán lo necesario para la parte proporcional de que cada grupo se haga cargo y acción para su transporte a España.

Roma, 31 de marzo de 1934.

Queipo de Liano, davant del Tribunal

València, 18. — S'ha celebrat la de la causa contra Roser Queipo de Liano, germans de l'assassí de facciosos, Carmo de Lafuente Bahamonde, Pilar Franco i Altou

El Jurat d'Urgència s'ha reunit el Jor del Tribunal Popular en el referent a Roser Queipo de Liano i ha condemnat a quatre anys de detenció Alfons Franco i any Pilar Franco. S'ha absolt de Carmo de Lafuente Bahamonde.

1 DE SETEMBRE

Divendres, reunió

Es convoquen totes les entitats i representacions que componen la «Comissió Organitzadora de l'Homatge anual als Màrtirs del 1934» a la reunió que tindrà lloc el pròxim divendres, dia 20, a les set de la tarda, al local de la Unió Catalana, carrer de la Canuda núm. 14, principal.

La Unió Catalana, que ha estat nomenada president d'aquesta Comissió, es proposa donar una extraordinària solemnitat a la celebració dels actes de l'homatge de setembre d'enguany.